

[Peter Hansen-Nord]

jeg så undre mig over at fru Elisabeth Arnold undrer sig over, for det jo var helt klart ved afstemningerne om CO₂-afgiften og pakken i sin tid, at der var helt rent trut i trompeten fra både Venstre og De Konservative, hvad angår dette forslag. Der var en række elementer i den, som jeg ikke skal trætte med at omtale i dag, som var udslagsgivende, men selvfølgelig også afgiften som sådan.

Endvidere nævner fru Elisabeth Arnold, at der er nogle i erhvervslivet, der er glade for afgiften nu. Ja, det kan måske gælde gartnerne i et vist omfang, idet de som sagt hidtil har været undtaget for ordningen, men det er der jo strammet op på i mellemtiden med administrationen i lovforslag nr. L 125, som skatteministeren har liggende i salen i øjeblikket, så de skal såmænd ikke tro, at de slipper fri, som det oprindeligt var hensigten.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at hele administrationen af CO₂-lovpakken i den mellemliggende periode specielt med hensyn til refusionsdelen har været så stram og så tilfældig for de virksomheder, der blev ramt, at vi i dag ser det ene eksempel efter det andet på virksomheder, der får tilfældige bøder i systemet i millionklassen. Selv virksomheder, der har fået tilsagn fra energisyn og er gået i gang, er regeringen i øjeblikket på vild flugt fra. Det bliver straffet, fordi de jo ikke pludselig kan holde sig inden for 3 pct.-promsreglen, skønt de har forsøgt at gøre miljøet bedre. Men det skal man ikke gøre, det har ikke været effekten af det, den har været det modsatte. Der har været adskillige sager – jeg skal ikke nævne dem her, men et klart eksempel er glasuld-sagen i Vamdrup – og det er noget, regeringen bør være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først til hr. Kim Behnke, som mente, at jeg kunne læse, hvilke kompenserende besparelser der skulle foretages, ved at se på finanslovsforslaget for 1994. Jamen jeg har forstået de sidste tre linjer i forslagets bemærkninger sådan, at forslagsstillerne, som jo står fælles om dette forslag om at ophæve CO₂-afgiften, også skal være fælles om at finde nogle kompenserende besparelser, og jeg kan da ikke ud af finanslovsforslaget læse, hvilke besparelser de tre partier er enige om; det må da også være konsekven-

sen. Der kan da være adskillige besparelser, de er uenige om – det kan jeg da nemt forestille mig i hvert fald. Men hvis det står i finanslovsforslaget, og det er klart, at der her er et område, hvor de tre partier er helt enige, så er det selvfølgelig meget nemmere, og så kan jeg jo også godt selv læse indenad, det kan jeg love hr. Kim Behnke.

Til hr. Peter Hansen-Nord vil jeg blot sige, at jeg måske ikke er skuffet over, at Venstre er medforslagsstiller til dette forslag, men at jeg er lidt ked af, at Venstre og De Konservative, som så sent som i 1990 lagde meget vægt på, at der blev givet økonomiske incitamenter til at nedbringe CO₂-udslippet, fordi de tiltrådte Energiplan 2000, nu kaster alle disse smukke ord over bord

Vedrørende erhvervslivet kan jeg selvfølgelig ikke stå og sige, at der ikke er virksomheder, som har haft problemer med det, det er jeg sikker på der er, men en af erhvervsorganisationernes topfolk sagde for et halvt års tid siden, at man egentlig var glad for, at man har fået det forspring, og det var hr. Nils F. Gram, men dagen efter blev han sat på plads af en person højere oppe i hierarkiet, og den dag husker jeg godt, for da gik vi andre og grinede lidt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hvis fru Elisabeth Arnold bladrer tilbage i Folketingstidende fra december, vil fru Elisabeth Arnold kunne konstatere, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet fremsatte to selvstændige, men alligevel identiske forslag om, at CO₂-afgiften skulle ophæves. De havde forskellige numre, men konsekvensen på finansloven var den samme. Vi havde forskellige forslag til at finansiere, men afstemningsresultatet, som man kan aflæse fra dengang, vi sad hernede og stemte om de mange hundrede ændringsforslag, var, at Fremskridtspartiet stemte for samtlige V og K's besparelsesforslag, og dermed var den forhandling slut. Vi har alle tre stemt for de pågældende finansieringsforslag, og det er med sædvanlig akkuratelse ført til protokols her i huset.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg synes, hr. Peter Hansen-Nords bemærk-